

Hårst nårst orla (adverb)

Ola som tæla om HÆRRE nôgu e, sætte som man gær nôgu på

Adverbe höör i hop mæ verbe mæn de kan å væ e orl som gær e ajektiv stærskar.

Adverba som beskriv nôgu som håll på

länge	lææng	Je ha hõlle på lææng mæ n hen skrivinga
flitig	ansys	N bonn gett væ ansys för te klarse
svårt	hålbælle	N henn snöfenna va hålbelle te fli amma
Högt	högg	Fauguln flaug högg
ofta	kringt	Han va derr kringt

Om e einsommut e orl sværa på nôgun ta de henn frågan då ere e adverb *Herre? Nær? Vört? Herre lææng? Herre mytje?*

Adverba som berætt om hærre tillstånne e

mycket	huskut	Sjön e huskut djup
enormt	nautut	A Gudrun vårte nautut fejen
otroligt	otrola	Hu va otrola fin
lite	litte	Han sir litte klent
starkt	stært	Han sjong stært
långt	långt	Hu drog långt te vægs
bäst	villst	Han såg villst ut
våldigt	huskut	De snöod huskut
ofantlig	ovårtut	De va ovårtut mytje snö i fjol

Hårst nårst orla kan it bennes

Adverba som berætt mer om e beskriving ta nôgu som hæne

mycket	mytje	Hu flokke bera mytje fort Je får taak sô mytje
våldigt	fala	De e fala långt e milla hu hör ta se
farligt	faleie	Han låg faleie te
otroligt	otrola	Dom byygd huse otrola fort
	seinfærlei	
senfärdigt	e	Han tæla sakta å seinfærleie
underligt	unnela	De gekk unnela te på n dæn tin
vårdslöst	ovôlut	De va ovôlut gjort
brått	ant	Du hae ant n hen tia
brått	fjorrd	Hu tykks hae fjorrd
annorlunda	ænelånsar	Mæ hae litte ænelånsar hemæ oss
Ligga		
hjälplos	åvælt	Han ligg åvælt å e åttför (i vägen)
Baklänges	åtabak	Je dreiv åtabak ta sjæga
alltid	stött	Han vål stött (snarstucken) nerapå stött
nästan	föjan	Je kænn me föjan fejen

De vål e adverb ta e adjektiv som sluut på u nær man lægg tee e t.

kinkut, krokut, flækkut, solut

Adverba som anvænnest nær de fråges

när	nærr	Nærr kom n Patrik
var	vurt	Vurt bood a Karin?
hur	herre	Herre gekk de dænne te

Adverba som anvænnest nær nôgu ske peikes ut

Där	dan	Dan bor mæ	I svenskan syns inte skernen milla e relativt o e demonstrativt e verb
där	der	Der mæ bor ere fint	
Där	danen	Danen ligg'n	
här	hen	Hen e huse	
här	henen	Henen e huse. (exakt)	
bra ställt	hæft	N dæn hae int sô hæft, å likens mæ nôrr ænner henikring hæll heimikring	
	in	Mæ går in	
	iin	Katta e iin	
	inna	Nykkuln häng inna döra	
	hit	Han kom hit i måra	hitter, hitterst
	dit	Dit fer je aldrig	
	fram	Reven kom fram om kvællan	
	fraam	Nunen en fraam	
	nu	Kom nu kossan miin	
	nyss	Je steig opp nyss	
	opp	Kom opp nu	
	oop	Je e oop	
	ne	Då gett du gå ne	
	nee	Je e redan nee	
	nog	De går nog bra	
	bort	De dæn tre som står længer bort	bortre, boterst
	boort	Han e boort	
	æn		
	hælst	Je vill hælst it gæra de henne	
	bærre	De e bærre nôgur orl kvær	
kanske	kanhææn	Kanhææn de e klarst nu	
bortifrån	bortanætt	Han komme bortanætt	
norrut	nolett	Han kute nolet	
västerifrån	væsta	De blåås væsta i dag	

Adverba som anvænnest i stælle för redan anvænne e orl

Där	Der	Je bruk færa te Frånö, der ha je n segulbåt
Dit	ditt	Je bruk færa te Frånö, dit ere 14 mil

Adverba som förklar herre de förhåll se

därför	derta	Ha va fala håttu, derta stane na
liksom	jusom	De e jusom it sô bra henen
emellanåt	utimilla	Hu e i staa, utimilla kom a heim
ordentligt	ordentela	Du ske ta ordentela betært

